

Име и презиме, разред : Димитрије Петровић
IV1
Име школе: ОШ «Јован Миодраговић»

Име наставника: Љиљана Ђурић
Број телефона: 0641570010
Маил адреса:
marijapremovicpetrovic@gmail.com

„ОВАКО ЈЕ ТО БИЛО“ БРАНКО СТЕВАНОВИЋ
ИЗМЕЂУ ЧИТАЊА И ИГРАЊА

Необична збирка прича. И сам писац их назива недоказаним причама. Нешто слично нама деци. Често нам одрасли кажу да смо недоказани.

Ја само мислим да нас одрасли не разумеју и због тога ја разумем ове приче. Верујем да дека лети и да се патуљци љуљају са децом. Не желим да верујем да ће све то нестати када одрастемо. Све је много занимљивије у дечјем свету. Можда, ако верујемо јако, останемо заувек људићи.

У међувремену треба укротити помахнитале приче које беже као мачке, научити да не будемо бубалице, написати неку своју причу. Нацртати оно што не умемо речима да искажемо, па ће нас боље разумети одрасли. Ипак, тешко би било замислити свет без речи. Како бисмо објаснили осећања, како бисмо се играли са другарима, не би било ни школе, не би постојао чак ни интернет...Мислим да би свет тада изгубио боје. Баш такав утисак носим после ове прочитане књиге. Писац је сваку причу обојио, прошарао речима. И сам јунак књиге бежи од таме:

Понекад је ноћ тако велика, превелика... А човек је тада некако мален, премален, као да му је дете родитељ.

У тим ноћима често могу да засветле очи мачке и да упозоре на опасаност. Таква је и Офелија. Измишљена за лично прекораване. Било би лепо да сви имамо по једну Офелију. Свет би био сигурније место и више бисмо мислили на осећања других људи. За сада је само можемо потражити у књигама попут ове. Довољно је отићи у библиотеку и мало размислити.

Ја сам један дечак из библиотеке. Једва чекам да видим шта ће се са мном десити између мојих одлазака у библиотеку и боравка у њој. Писац каже да се тада дешава све лепо и важно у животу